

er fteet i det flikre Haab, at Straffeloven vil blive gjennemført, og jeg formoder, at dens Behandling i det andet Thing allerede er fre- det ikke faa lidet fremad. Til disse Bemær- ninger skal jeg indskrænke mig for Diebliffet.

Klein: Der har idag ikke fra nogen Side været Tale om at være inod Reformen, men der har kun været Spørgsmaal om, hvor- vidt man fremmede Sagen bedst paa den ene eller den anden Maade. Denne Bemærkning gjør jeg til et æret Medlem ligeover for mig fra en hvenst Valgkreds (M. Andersen), forfaa- vidt han, som det forekom mig, henkastede en Verbreidelse til et andet æret Medlem og mig, der gik ud paa, at vi havde forladt den Stilling, vi tidligere havde indtaget, og opgivet denne Sag, hvis Forkæmpere vi tidligere havde været. Der er, som sagt, her kun Spørgsmaal om, paa hvilken Maade man fremmer Sagen bedst og rettest; et andet Spørgsmaal er det, hvor- ledes man skalde stille sig, hvis der var Tale om at føre Institutionen ind i Livet nu. Jeg har udtalt som min Anskuelse, at dette ikke vilde være rigtigt netop nu, og jeg har anført som Grund dertil, at det forekom mig, at For- udsætningen for, at den skalde kunne virke til Betsignelse, ikke var tilstede. Jeg brugte det Udtryk, at Forbunden ikke var moden — jeg troer ikke at have sagt, at man maatte fordre, at Alt skalde være modent — og jeg forklarede nærmere, hvad jeg forstod derved, idet jeg sagde; at for at en Institution som denne skalde kunne virke overeensstemmende med hvad man tilfagtede, maatte der være en stærk Stem- ning tilstede for den; det maatte erkjendes fra Befolkningens Side, at der var et stort Gode at vente derved, fordi Institutionen vilde med- føre store Byrder, og man saaledes ikke kunde antage, at den vilde blive modtaget med Til- fredsstillelse af Befolkningen, naar den ikke sam- tidigt med at faae disse Byrder havde et aabent Die for, at der af denne Sag ventedes noget meget Godt. Men der er ikke Tale om at indføre Institutionen nu, der er ikke fra Regeringens Side forelagt et Lovforslag, der gaaer ud paa at indføre den nu, saasnart man kan blive færdig med dens Behandling, men det hedder i Lovforslaget, at det nærmere skal bestemmes

ved Lov, naar den skal indtræde i Livet. Der- ved forekommer det mig, at Sagen stiller sig ganske anderledes, end dersom Hensigten var, at den skalde træde i Kraft. Ja, var dette Meningen, saa kunde der være Tale; om man ikke skalde lægge andre Betænkneligheder tilside; men nu er Forholdet et andet, og for- faavidt Regeringen ved at forelægge Sagen har udtalt en lignende Stemning for den, har den ikke udtalt, at det er dens Mening, at den vil med Kraft og Alvor føre Sagen ind i Livet nu. Men naar dette er givet, bliver det practiske Spørgsmaal dette: om man baa- der Sagen ved at forhandle den nu, og derved tilveiebringer et theoretisk Arbejde, der først skal føres ind i Livet maaskee om mange Aar, eller om man troer at faae det bedste Arbejde ved at udsætte Sagen til en anden Tid. Jeg har tilsladt mig at udtale den Formening, at man gjorde bedst i at udsætte Sagen, fordi Stem- ningen ikke var for at behandle den nu. Jeg har i saa Henseende ikke sagt noget Ord om, at der skalde være en nedtrykt Stemning i Lan- det, eller at Folk rundt omkring skalde have tabt Modet, og den Bemærkning, som det ærede Med- lem for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) i denne Anledning henkastede til mig, passer derfor ikke. Jeg har sagt, at Stemnin- gen her i Thinget og i Folket for Tiden er saadan, at den optages af andre Interesser end den Reform; hvorom her er Tale, og det vilde være unaturligt, om det ikke var saaledes. Vi have nu og i den nærmeste Fremtid andre In- teresser at tage vare end netop Rævningerefor- men; som der ikke er Tale om at indføre nu. Det vilde være høist unaturligt, om Nationen og Rigsdagen ikke skalde være optagne af hvad der ligger for, men derimod af en Institution, som det ikke er Meningen at føre ind i Livet før om nogle Aar. Man kan ikke af disse Be- tragninger komme til, at jeg skalde være hen- falden i Modløshed, og den ærede Rigsdags- mands Verbreidelse var derfor ikke paa rette Sted. Af disse Grunde troer jeg, det er bedst for os ikke at discutere Sagen nu; og det er naturligt at sætte denne Reform i Forbindelse med andre Reformspørgsmaal, hvoraf jeg har paapeget nogle, og Andre have nævnt tilbeels de samme, tilbeels andre. Naar det da fra